

Kriminalističnotehnična opravila na kraju katastrof

(hudih letalskih, železniških, prometnih in drugih nesreč, v katerih je izgubilo življenje več oseb)

Ciril Žerjav*

Že v uvodu je treba poudariti, da je ta prispevek o kriminalističnih tehničnih opravilih na kraju katastrof prvi poskus izdelati napotila, kako ravnati v takih primerih. O tem skoraj ni literature, oziroma je ta usmerjena predvsem na opis postopka za prepoznavanje žrtev, skoraj nič pa na opis in potek kriminalističnih tehničnih opravil. To povzroča omahovanje ob vprašanih, kaj in kako delati pri ogledu krajev hudih železniških, letalskih in drugih katastrof, da se ne storijo nepopravljive napake. Prav zato je v tem prispevku opis tistih najnujnejših kriminalističnih tehničnih opravil, ki pri ogledih letalskih nesreč preprečujejo zmedo in nered, še posebno pa pomanjkljivosti, ki imajo navadno hude posledice. Pomanjkanje literature o tem, na drugi strani pa čedalje bolj grozeče nevarnosti katastrof narekujejo izdelavo delovne metodologije, predvsem s kriminalistične tehnične plati. Če si mislimo težavno in odgovorno nalogo, ki jo moramo morda že jutri opravljati na kraju letalske nesreče, ne vemo pa, kaj in kako delati, je vsak poskus take priprave morda vendarle korak naprej v kakovosti našega dela.

I. posebnosti ogleda krajev katastrof

Dosedanji primeri, npr. letalske nesreče na Brniku, Krku, Vrbovcu, železniška nesreča v Zagrebu itd., kažejo, da je treba izdelati čim popolnejšo metodologijo dela na krajih takih dogodkov. Ne sme se reči, da so delavci organov za notranje zadeve, ki so doslej reševali take naloge, delali nestrokovno ali da niso svojega dela opravili vsaj zadostno, vendar morajo dosedanje izkušnje vseh prispevati k popolnejšemu spoznanju, kako v prihodnje ravnati in opravljati take ogleds s kriminalistične tehnične plati.

Posebnost ogledov krajev katastrof je zajeta v nekaterih prvih, ki odstopajo od porajajočih se vsakdanjih dogodkih. To so predvsem:

- širina kraja dejanja, lahko doseže tudi do več deset tisoč m² površine;
- večje število žrtev;
- večje število neznanih trupel;
- nujna navzočnost izvedencev raznih strok;
- zahtevnost primera terja obilico oglednih opravil, tega pa »navadna komisija, ki opravlja ogled«, pogosto ne zmore;
- nujnost uporabe posebne tehnične opreme;

* Ciril Žerjav, načelnik oddelka za kriminalistično tehniko uprave za zatiranje kriminalitete pri RSNZ SRS.

— večnamenskost ogleda kraja katastrofe, npr. fiksiranje začetnega stanja, identifikacija žrtev, iskanje sledov, ki pojasnjujejo vzroke katastrofe, zbiranje in zavarovanje drugih dokazil za morebitni kazenski postopek.

Zato za take primere velja posebnost kriminalističnega tehničnega delovanja na kraju katastrofe; njene poteze so, kot pravi dr. Janez Milčinski,¹ njena nepredvidljivost, raznolikost njenih oblik in velik obseg. Zato je uspešnost dela preiskovalnega sodnika, ki opravlja ogled, odvisna od ekipe (skupine delavcev organov za notranje zadeve in drugih strokovnjakov), ki jo pritegne v pomoč pri ogledu. Če mu pomagajo dobro izurjeni strokovni sodelavci, ki vedo, kaj in kako delati, bo ogled kljub zahtevnosti dela potekal brez napak. Preiskovalni sodnik bo v takem primeru uspešno opravljal in vodil ogled in se loteval opravil, ki mu po zakonu o kazenskem postopku gredo.

II. Kriminalistična tehnična oprema za ogled krajev katastrof

Poleg splošne kriminalistične tehnične opreme, kot so fotoaparati, pribori za fiksiranje raznovrstnih sledov, za daktiloskopiranje živih in mrtvih oseb, za mrliško toaleta, za osvetljevanje kraja dogodka, je treba imeti za ogled krajev katastrof še poseben pribor, ki omogoča strokovno in pravilno delo ogledne ekipe. Tak pribor lahko imenujemo pribor za ogled krajev katastrof, vsebuje pa:

- stereokamero 120 cm;
- snemalno filmsko kamero;
- magnetoskop (črno-bel ali barvni);
- kovček za ogled krajev katastrof, v katerem je pribor za zaznamovanje kraja dogodka in pribor za zavarovanje trupel, sledov, predmetov;
- pribor za zavarovanje mikrosledov.

III. Sestava kriminalistične tehnične ekipe

Ko govorimo o kriminalistični tehnični ekipi, govorimo o skupini kriminalističnih tehnikov, ki so zmožni opravljati kriminalistično tehnična dela pri ogledih krajev katastrof. Ekipo sestavljajo:

¹ Revija za kriminalistiko in kriminologijo, št. 2—3, leto 1965, stran 63.

a) vodja ekipe; ta prevzema vso odgovornost za strokovno delo ekipe, vodi zaznamovanje kraja dogodka in vsa druga tehnična opravila glede na njihov vrstni red, vrsto opravila, vrsto in način uporabe tehničnih sredstev;

b) dva kriminalistična tehnika — fotograf in dokumentarist — katerih naloga je predvsem dokumentiranje stanja na kraju dejanja z uporabo foto-kino tehnike, skiciranja itd.;

c) dva kriminalistična tehnika daktiloskopa, ki pomagata pri identifikaciji trupel in opravljata še druga opravila;

d) dva kriminalistična tehnika, ki na kraju dejanja opravljata različna dela, glede na naloge, ki jih prejmeta od vodje ekipe; zaznamujeta kraj dejanja, pomagata pri identifikaciji, iskanju sledov, fotografiranju itd.;

e) kriminalistični tehnični strokovnjaki (odvisno od vrste katastrofe), ki raziskujejo vzroke katastrofe.

Kriminalistično tehnično ekipo naj sestavljajo tisti kriminalistični tehnični strokovnjaki, ki poznajo taktiko in tehniko dela na kraju katastrofe. Predvideva se, da bi taka ekipa lahko v 12 urah strokovno opravila ogled kraja letalske nesreče, pri kateri je izgubilo življenje okrog 20 ljudi. To pomeni, da bi v tem času opravili vsa dela, ki jih je bilo treba opraviti na kraju dejanja v zvezi:

— z registriranjem (fiksiranjem) ugotovljene-ga stanja;

— s kriminalistično tehnično identifikacijo trupel;

— s kriminalistično tehnično registracijo delov trupel;

— z zavarovanjem osebnih predmetov in prtljage;

— z zavarovanjem in fiksiranjem drugih sledov;

— z vso dokumentacijo oziroma registracijo ali evidentiranjem okolice kraja dogodka;

— z zavarovanjem sledov, ki so v zvezi z vzrokom katastrofe.

Omeniti je treba še eno posebnost: na kraj dogodka pridejo delavci raznih inšpekcijskih služb (inšpekcija za letalski promet, za železniški itd.), če pa prištejemo še vodilne delavce raznih organizacij in ustanov, ki prav tako prihitiijo na kraj večjega dogodka, bi lahko nastala prava zmeda, če bi se dopustilo, da bi vsak delal, kar bi hotel. Tisti, ki opravlja oziroma vodi ogled, mora vedeti, kdo naj »odigra prvo violino«. Prav gotovo

je treba po opravljeni zdravniški in gasilski intervenciji najprej zavarovati, zaznamovati in skicirati kraj dogodka. Pritiski inšpekcijskih služb in drugo vmešavanje morajo biti že v začetku ustavljeni in ne smejo motiti oglednega postopka. Preiskovalni sodnik mora obdržati vodstvo ogleda v svojih rokah, ne glede na to, kdo in v kakšni funkciji je prišel na kraj dogodka.

IV. Kriminalistična tehnična opravila na kraju katastrofe

Kriminalistična tehnična opravila na kraju nesreče morajo imeti svoj vrstni red. Na grobo bi jih lahko razdelili na več stopenj:

1. spoznavanje in preučevanje kraja dogodka;
2. zaznamovanje tega kraja;
3. registriranje najdenega stanja;
4. začetni postopek identifikacij trupel (kriminalistično-tehnične);
5. prevoz trupel v identifikacijsko bazo (za sodno identifikacijo);
6. kontrolni pregled kraja dejanja.

Ad 1)

Spoznavanje in preučevanje kraja nesreče

To stopnjo bi lahko imenovali tudi preučevanje videza in obsega kraja katastrofe. Ob prihodu na kraj letalske nesreče je treba najprej spoznati obseg (širjavo) kraja in posledice, da bi lahko pravilno odločili, ali bo kriminalistični tehnični del ogleda lahko opravila ena ekipa ali pa bo treba kraj dogodka razdeliti na dva ali več delov in s tem določiti za delo več kriminalističnih tehničnih ekip. To se bo prav gotovo zgodilo v primeru večje letalske nesreče, saj je obseg kraja tolikšen, da ga ena ekipa ne more obvladati. Ob takih primerih pride prav specialka, ker z njo lažje pridemo do pravilne odločitve in razdelitve kraja.

Drugi namen preučevanja videza kraja dogodka je odločitev, kje pričeti z zaznamovanjem, kako razdeliti ta kraj, koliko delavcev ONZ je za to delo potrebnih itd. Za pravilno odločitev glede teh vprašanj mora imeti vodja ogleda dovolj teoretičnega znanja. Kdor pozna zmogljivost enega kriminalističnega tehnika in ve, kaj vse lahko ta na kraju dejanja stori, ga ne bo preobremenjeval, ker je tako delo že vnaprej obsojeno na neuspeh (površnost, pomanjkljivost,

itd.). Če vemo, da je ob katastrofah treba delati hitro in strokovno, potem moram ubrati pravilno pot. »Trupla ne smejo ležati na kraju dejanja več kot 12 ur« naj bo naše geslo pri sestavljanju ekip, ki bodo delovale pri ogledu kraja letalske nesreče.

Ad 2)

Po gasilski in zdravniški intervenciji — ti sta potrebni pri sleherni večji nesreči (omejitev požara, pomoč ponesrečenim, ki še kažejo znamenja življenja itd.) — je prvo opravilo ogleda

Slika 1

Slika prikazuje del kraja letalske nesreče potniškega letala BRITANNIA. Ker je bil posnetek narejen pred obeleževanjem trupel in sledov, na fotografiji ne moremo razbrati podrobnosti — vsebine.

Slika 2

Tudi ta slika ne more pojasniti mnoga vprašanja (npr. kateri del kraja letalske nesreče je to, koliko trupel je na tem kraju itd.)

zaznamovanje kraja dogodka. Posebno pri letalskih nesrečah je to zelo pomembno. Uspešnost tekočih in kasnejših opravil, usmerjenih v raziskovanje in fiksiranje kraja dogodka, t. j. v dokumentacijo (slikovno, stereofotogrametrijsko, filmsko, magnetoskopsko), je odvisna od pravilnega zaznamovanja. Brez zaznamovanja trupel, delov trupel, osebnih predmetov, prtljage in drugih sledov je izdelava skice in uporaba druge tehnike za fiksiranje kraja dejanja skoraj nesmiselna, ker predmeti brez zaznambe ne povejo ničesar (glej fotografijo št. 1, 2 s kraja letalske nesreče. Na teh fotografijah težko razberemo, kaj sploh prikazujejo, še teže pa bi določili, za kateri del kraja dogodka gre in kaj je želel kriminalistični tehnik s fotografijo povedati).

Pri zaznamovanju kraja dogodka se držimo tehle izhodišč:

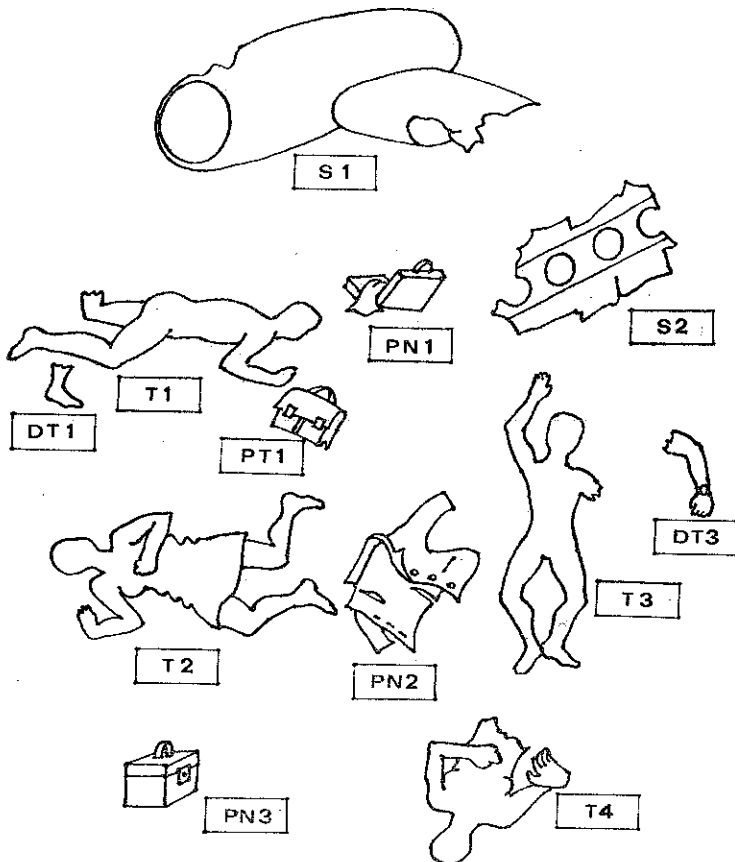
- črka »T« je glavna zaznamba za truplo;
- črki »DT« pomenita del trupla;
- črka »P« pomeni predmet (prtljaga), ki se nanaša na potnika;

— črka »S« pomeni druge sledove (prevozno sredstvo, njegovi deli itd.);

— črka »N« pomeni neidentificirano, neznano.

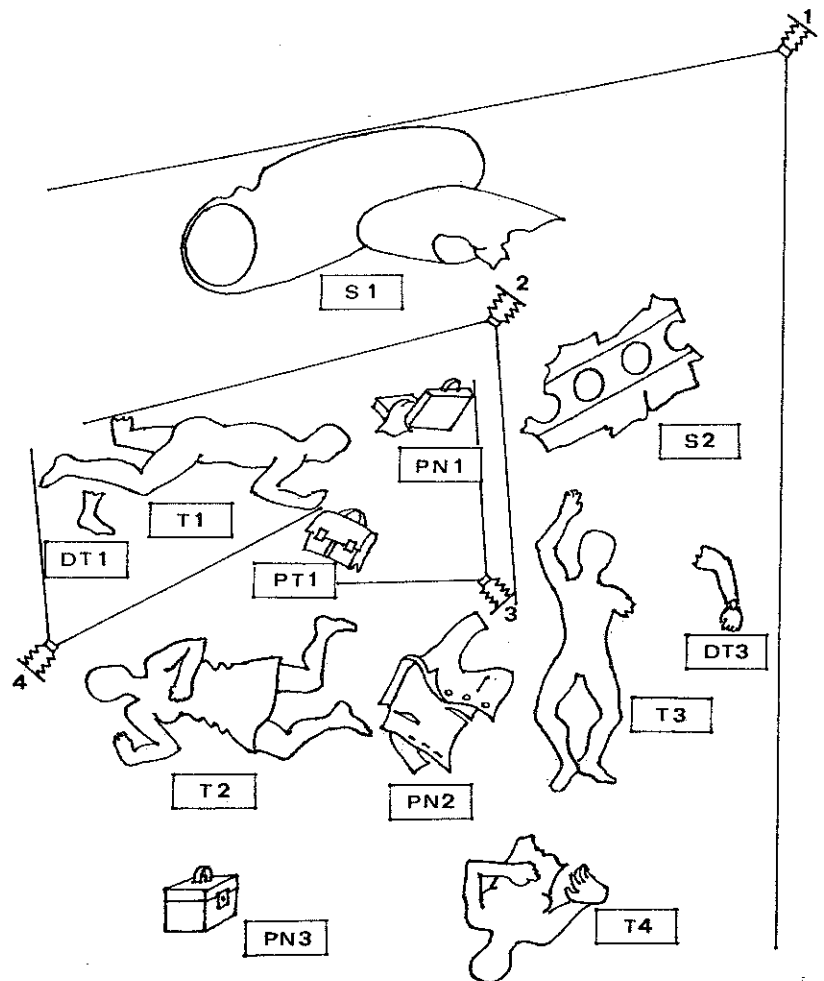
Če tem črkam pripišemo še zaporedno številko oziroma drugo zaznambo, ki ustreza ugotovljenemu stanju, je zaznamovanje preprosto, natančno in razumljivo. Začetnice že same povedo, za katero skupino sledi gre, to pa olajšuje nadaljnje delo. Z medsebojnim povezovanjem in dopolnjevanjem pridemo do preprostega in razumljivega zaznamovanja kraja dogodka.

Zaznamujemo po določenem vrstnem redu. Najprej zaznamujemo središče kraja dejanja; pri letalskih nesrečah je to največji del letala (običajno trup), pri železniških nesrečah najbolj poškodovani del železniške kompozicije, kjer je tudi največje število žrtev. Od tega središča — zaznamujemo ga s tablico »S 1« (sled S 1) — pričnemo zaznamovanje trupel oziroma predmetov, prtljage in sledov (glej sliko 3, ki prikazuje zaznamovan del kraja letalske nesreče). Truplo, ki je najbližje središču kraja dejanja, zaznamujemo s tablico »T 1«, truplo, ki je bolj oddaljeno,

Slika 3

Skiciran del kraja letalske nesreče, z obeležitvami trupel, delov trupel, osebnih predmetov in prtljage ter sledov.

Slika 4

Fotografiranje trupla št. 1, kjer je treba paziti, da fotografiramo truplo tudi z bližnjo okolico.

s tablico »T 2«, itd. Dele trupla zaznamujemo s tablico »DT«. Če vemo, kateremu truplu pripada, pripišemo še številko trupla (glej na sliki št. 3 tablici »DT 1« in »DT 3«), če tega ne vemo, pa del trupla zaznamujemo s tablico »DTN« (del trupla neznan čigav). Predmete, ki jih najdemo na kraju, zaznamujemo s tablico »P« in pripišemo še številko trupla (npr. »PT 1«, predmet, ki pripada truplu številka 1), če tega ne vemo, pa predmete ali prtljago zaznamujemo s črko »PN« in pridamo zaporedno tekočo številko »PN 1« ali »PN 2« itd.). Sledove, ki jih najdemo na kraju, zaznamujemo s tablicami, ki nosijo začetno črko »S«, in pridamo zaporedno tekočo številko.

Vse to zaznamovanje kraja dogodka si vodja kriminalistične tehnične ekipe ali kriminalistični tehnik, ki ga on določi, skrbno zapisuje in pri tem vpisuje še posebnosti; pri zaznamovanju trupel npr. zapiše:

T 1 (žensko truplo, manjka leva noga) DT 1 (leva noga), PT 1 (ženska črna torbica);

T 2, moško truplo;

T 3, žensko truplo (manjka desna roka) DT 3 (desna roka);

T 3, žensko truplo, truplo brez spodnjih okončin itd.

V začetnem postopku zaznamovanja in identifikacije bomo za primere neidentificiranih trupel na te tablice pripisali N (neznan).

Tak pregled omogoča natančno zaznamovanje, hkrati pa pomaga kot pojasnilo za foto — in drugo dokumentacijo kraja dejanja pa tudi za lažje opravljanje kasnejših stopenj ogleda, še posebej pa pri identifikaciji trupel.

Predmete in prtljago, ki jim ne moremo najti lastnika, zaznamujemo in vpisujemo prav tako sproti na poseben list, s kratkim opisom, npr.:

PN 1 (rjav kovček z nalepko letalske družbe American Airlines, velikost)

PN 2 (rdeča ženska jopica s črnimi roževinastimi gumbi, znamka, velikost).

PN 3 (velik rjav kovček z nalepko London—Paris), velikost, opis posebnosti).

Tudi zaznamovanje sledov sproti vpisujemo in pri tem opišemo pglavitne lastnosti, npr.:

S 1 trup in desno krilo letala;

S 2 motor letala, znamke, posebnosti:

S 3 motor letala, znamke, posebnosti;

S 4 del repa letala itd.

Poudariti je treba, da se tablice, ki zaznamujejo predmete, trupla ali sledi ob vseh novih ugotovitvah, dopolnjujejo, spreminjajo glede na nova spoznanja. Truplo smo npr. zaznamovali s tablico T 1 N (truplo številka 1, neznan). Ko na stopnji začetne identifikacije ugotovimo osebne podatke, zaznambo N izbrišemo.

Ad 3)

Registriranje ugotovljenega stanja

Ko smo zaznamovali kraj dejanja, pričnemo s foto — in drugo dokumentacijo. Tako uporabimo stereofotogrametrijsko tehniko, klasično fotografijo, magnetoskopsko in filmsko tehniko. Pomembno je, da dokumentiramo:

- ves kraj dejanja z okolico;
- posamezna območja kraja dogodka, še posebno, če gre za obsežen kraj;
- nadrobnosti na kraju dogodka, ki nosijo zaznambe, pri tem pazimo, da fotografiramo vsako truplo posebej, del trupla, predmete in sledi, ki so zaznamovane, in nato še njihovo bližnjo okolico (slika 4).

Da lahko opravimo zahtevane naloge, uporabimo tudi helikopter, iz katerega fotografiramo, filmamo kraj dogodka, da je dokumentiranje tega kraja preglednejše in natančno.

Tisti kriminalistični tehnični strokovnjaki, ki jim je naloga raziskovati posledice in vzroke katastrofe, bodo pri registriranju kraja pomagali glede na svojo stroko. Opozarjali bodo na zapažene sledove in terjali, da se pri dokumentiranju tudi »evidentirajo«. Torej mora tudi na tej stopnji obstajati tesno medsebojno sodelovanje in pomoč.

Ad 4)

Začetni postopek za identifikacijo trupel

Po opravljenem registriranju — fiksiranju ugotovljenega stanja se lotimo začetnega postopka za identifikacijo trupel. Sodnomedicinski strokovnjak in kriminalistični tehnik pregledujeta po vrstnem redu. Z delom pričneta pri truplu št. 1 (T 1) in upoštevata vse zaznamovane sledi, ki so domnevno povezane z njim. Ko sodnomedicinski delavec pri truplu opravlja svoje delo, kar mu nalaga sodnomedicinska stroka, je nujno vse novo odkrite sledi fotodokumentirati. Ko sodnomedicinski strokovnjak opravlja svoje delo, je treba pregledati žrtvina oblačila in najdbe osebnih dokumentov ali drugih sledov, osebnih predmetov ali drugih posebnosti ter jih opisati. Obvezno se truplu odvzamejo tudi prstni odtisi (čeprav je mogoče že identificirano) in prav tako se fotografirajo tudi posebna znamenja in druge posebnosti na truplu. Na karton odvzetih prstnih odtisov se vpišejo zaznamba trupla in morebitni ugotovljeni osebni podatki. Če se v tem začetnem postopku truplo ne identificira, se h glavni zaznambi trupla pripiše črka »N« (neznan). Za truplo št. 1 npr. T 1 N (truplo št. 1, neidentificirano). Iz opisanega sledi, da se v zvezi s truplom opravijo tista prva sodnomedicinska in kriminalistična opravila, ki imajo namen:

- truplo identificirati že na kraju dejanja;
- zbrati prve podatke za poznejšo identifikacijo;
- ugotoviti povezanost bližnjih sledov s truplom;
- lokalno fiksirati kraj dejanja — žrtev, posebnosti na žrtvi in okolico.

Današnji razvoj kriminalističnih tehničnih metod omogoča dosti lažjo identifikacijo žrtev. Kadar pregled žrtve, njenih oblačil in prtljage pa tudi osebni opis ne pomaga identificirati žrtev, moramo zavarovati tudi mikrosledove na žrtvini obleki, da bi našli kako zvezo med žrtvijo in drugimi sledovi, predmeti, oblačili itd. (kontaktni sledi). Pogosto bomo lahko le tako ugotavljali zvezo med neznanu žrtvijo in drugimi sledovi. Na žrtvini obleki najdemo npr. vlakna, ki pripadajo jopici, ki jo najdemo v katerem izmed kovčkov, v njej pa so lastnikovi dokumenti ali pa predmeti, ki so jih prepoznali sorodniki katere izmed neidentificiranih žrtev.

Pozorni moramo biti tudi pri iskanju in zavarovanju sledov osebne prtljage. Navadno je

pri železniških in letalskih nesrečah prtljaga (kovčki, torbice) razmetana po kraju dogodka in se lastništvo ugotavlja s pomočjo sorodnikov. Če pazljivo pregledamo to prtljago in poiščemo ter zavarujemo lastnikove skrite prstne odtise, še posebno na predmetih prtljage, bomo žrtev lažje identificirali. To pomeni, da lahko glede na zavarovane sledi identificiramo neznano žrtev, če najdemo zvezo med neznano žrtvijo in prtljago. V kakem primeru nam bodo sledi, ki smo jih našli pri neznani žrtvi, pokazale na določeno prtljago, s čimer bo žrtev identificirana, ali nasprotno na prtljagi bomo našli sledi, ki bodo identificirale neznano žrtev (prstne sledi in prstni odtisi, mikrosledi).

Prav tako ne smemo prezreti drugih možnosti za ugotavljanje identitete. Pri ženskih neidentificiranih truplih so npr. pomembna ličila, ki jih je žrtev uporabljala (barvilo na ustnicah, na nohtih, rokah, nogah itd.).

Ko je vse to opravljeno, žrtev »zavarujemo« — skupaj z vsemi njenimi predmeti jo damo v polivinilasto vrečo, ki nosi zaznambo s kraja dogodka. V tej vreči so vsi sledovi, ki smo jih z žrtvijo in njeno identifikacijo zbrali, pa naj gre za žrtev, ki smo jo identificirali ali ne.

Ad 5)

Prevoz trupel v identifikacijsko bazo

V tem času mora biti že odločeno, kje bo identifikacijska baza, kamor se prepelje truplo za truplom, ko je opravljen prvi registracijski in identifikacijski postopek na kraju dogodka. Tu trupla razvrščamo po tekočih številkah, ne glede na to, ali je žrtev identificirana ali ne. Ta vrstni red preprečuje zamenjave in omogoča kasnejša sodnomedicinska in kriminalistična tehnična opravila, natančno evidenco in tudi poznejše ravnanje s prepeljanimi trupli.

Ad 6)

Kontrolni pregled kraja dejanja

Po prevozu trupel v identifikacijsko bazo je nujno, da kdaj dogodka še enkrat temeljito pregledamo. Prav gotovo smo nekatere sledi prezrli, ali pa smo jih zaradi njihove navidezne nepomembnosti izpustili, so pa v kasnejšem postopku dobile pomembno vlogo. Zato kraj dejanja še enkrat pregledamo ter nove sledi zaznamujemo in registriramo (zapisniško in fotodokumentirano). Pri tem opravilu imajo kriminalistični tehnični in drugi strokovnjaki, ki ugotavljajo vzroke katastrofe, še posebno nalogo. Sledove na kraju dogodka temeljito preiskujejo, prijemajo, obračajo in odkrivajo nova dejstva, nova spoznanja, nove sledi. Tudi te sledi je treba dokumentirati za potrebe kasnejše preiskave.

Sklepno razmišljanje

Pričujoči prispevek prav gotovo ni načel vseh vprašanj, ki nastajajo ob ogledu krajev katastrof. Številna vprašanja bo treba sproti reševati na kraju samem. V največ katastrofah npr. ob zdravniški intervenciji prepeljajo večje število ponesrečencev v zdravstvene domove. Nekateri izmed teh umro. Da bi se ohranil red postopka pri ogledu in identifikaciji, je nujno, da tudi za take primere veljajo določena pravila. Določiti je treba potrebno število uradnih oseb, ki v teh zdravstvenih domovih prevzemajo skrb in določene naloge v zvezi s tem. Trupla v ambulantah je treba z vsemi osebnimi predmeti in obleko prepeljati v identifikacijsko bazo. Tu se ločeno evidentirajo. Opravi se daktiloskopiranje in zavarovanje vseh sledov, da bi bil postopek uspešen (daktiloskopiranje, fotografiranje, mikrosledi, iskanje zveze med truplom in predmeti s kraja dogodka itd.).

UDK 343.98.067:656.7.08

Criminalistic-Technical Tasks on the Scenes of Catastrophe

Žerjav, Ciril, Senior Inspector, Republic Secretariat for Internal Affairs, Ljubljana

Bad accidents-catastrophes frequently have serious consequences, involving a considerable number of victims and great material loss. Examination of the scene of such accidents represents a hard task for it is different from everyday accidents. Examination tasks of the scene of an accident are especially demanding where aircraft accidents are concerned, as multiple aims are to be followed (estimation of the situation, identification of victims, search for causes etc.). Criminalistic-technical part of examining the scene of an aircraft accident consists of the following steps:

- identification and examination of the scene of the accident
 - sketching the scene
 - recording the state of affairs
 - initial proceedings in the criminal identification of dead bodies
 - transfer of dead bodies to the identification basis (for forensic identification)
 - survey of the scene of the accident

The success of immediate and later examination tasks depends to great extent on the state of the accident scene being correctly recorded. Marking dead bodies, objects and traces consists of writing on tablets which have for faster recognition literal markations, i.e. initial letters of basic group of traces, for example: letter D-dead body; letter PD-part of a dead body; letter O-object, letter T-trace and letter U-unknown or unidentified. Our statement may be so expressed by combination of letters, written on a tablet. DIU (dead body no. 1 unidentified); OD1 (object belonging to the dead body no. 1); PD1 (part of the dead body belonging to the dead body no. 1 etc.) This way of marking prevents errors and establishes order in the initial steps of identifying dead bodies. Possibility of criminal identification by searching microtraces on the victim, personal objects and luggage, by the fingerprints and other methods assuring identification are very important as well.